

Büyük Orta Doğu Plânı'na Dair Bir Analiz

Kuzeyden Güneye ve Doğudan Batıya tüm İslam Ümmeti'nin topyekün maruz kaldığı bu olayların gölgesi altında, zihnimize Rasulullah ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]’ın şu hadisi geliyor:

Birçok milletlerin (kâfirlerin), yemek tabaklarına üşüşen obur kimseler gibi, sizin üzerinize birbirlerini davet ederek üşüşmeleri yakındır. Birisi şöyle dedi: “*Acaba o gün sayımız az mı olacak?*” Dedi ki; ***Hayır! Bilakis siz o gün çok olacaksınız. Fakat siz, selin sürüklediği çerçöp gibi olacaksınız. Allah düşmanlarınızın göğsünden sizin korkunuzu çıkaracak ve sizin kalbinize de “vehn” atacaktır.*** Birisi dedi ki; “*Vehn nedir, ey Allah'ın Rasulü?*” Dedi ki; ***Dünyayı sevmek ve ölümü kerih (çirkin) görmektir.*** ^[Ebu Davud, 3745]

Kâfirlerin Şeref sahibi Osmanlı Hilafet Devleti ile temsil edilen Müslümanların siyasî varlığını yok etmesinden ve Müslümanların devamlı sapma sürecine girmesinden beri, Allah düşmanlarımızın sinesinden bizim ihtişamımızı kaldırdı ve bizler de zillet bardağından içmeye, gece-gündüz rezalete maruz kalmaya ve sömürgeci kâfirin üzerimize empoze ettiği budalalar tarafından yönetilmeye başladık. Paralel olarak da bu Ümmetin kökünden kazınması için ardarda örülmeye devam eden kumpaslar ile bu Büyük Ümmeti imha etme amacındaki değişik isimler altında her gün yeni bir entrika hazırlandı. Dolayısıyla “Muazzam Orta Doğu”dan “Büyük Orta Doğu”ya ve “Yeni Orta Doğu”ya İslamî Ümmet Hilafetsiz, Halifesiz ve sahipsiz kaldı, sessizlikle hareket edilmeksizin satıldı, satın alındı ve kendisine karşı komplolar kuruldu. Bir sefer Avrupalıların entrikası, bir başka sefer Amerikalıların... Öyleyse nedir şimdi yeni hazırladıkları tuzaklar ve bunların perde arkası nedir?

Son zamanlarda Ümmetimize karşı hazırlanan bu siyasî entrikalar, bölgede Amerika ile Avrupa arasındaki hakimiyet mücadelesinden başka bir şey değildir. Washington Post gazetesi 09.02.2004'te şöyle yazdı: “*Birleşik Devletler, Orta Doğu'ya ve Güney Asya'ya demokrasinin yayılmasını öngören yeni plân hakkında Avrupalı müttefikleri ile müzakereler düzenliyor. Amerikalı yetkililer yeni plânın önümüzdeki Haziran ayındaki D8 Zirve toplantısında ilan edileceğini söylediler.*” Bu plân, Sovyetler Birliği'ndeki ülkeleri ve Doğu Avrupa ülkelerini reform ve dönüşüm süreci başlatılmasına teşvik etmeyi amaçlayan, 1975 yılında 35 ülke tarafından imzalanan Helsinki Sözleşmesi'ne benzemektedir. Amerika, reformların gerçekleştirilmesi için Orta Doğu ve Güney Asya ülkelerinden söz almış olarak devletlerarası destek alabileceğini ummaktadır. Gazete yine üst düzey bir Amerikalı yetkilinin operasyonun, Orta Doğu ile uğraşmaları bağlamında büyük bir dönüşüm öngördüğünü söylediğini de yazdı.

Yetkili şunu da ekledi: “*Bunları destekleyecek vesileleri arayacağımız önümüzdeki haftalar boyunca bir fikirler koleksiyonu oluşturarak hazırlanmayı umuyoruz.*” Girişim hazırlık aşamasında olsa da Orta Doğu ve Güney Asya ülkelerinden siyasî reformların gerçekleştirilmesine ve İnsan Hakları'nın kalıcılıştırılmasına, özellikle kadınların konumunun sağlamaştırılmasına ve ekonomik reformlara girişilmesine yönelik birtakım taleplerde bulunmayı içermektedir. Girişim, Batılı ülkelerle işbirliklerinin kapsamının genişletilmesi, yardım miktarlarının artırılması, devletlerarası ticari kuruluşlara özellikle Devletlerarası Ticaret Örgütü'ne katılımın teşvik edilmesi, güvenlik işbirliklerinin kapsamının genişletilmesi gibi bu bölge ülkelerini işbirliklerine iten bir uyarı paketi de içermektedir. Amerikan başkan yardımcısı Dick Cheney, İsviçre'nin Davos kasabasında düzenlenen Devletlerarası Ekonomik Forum esnasında bu girişime şöyle işaret etmişti: “*Özgürlüğe çağıran stratejimiz, tüm Büyük Orta Doğu boyunca reform için çalışan ve fedakârlık gösteren partileri desteklemeye yönelik adımlar atmamızı gerektiriyor.*”

Buna mukabil Alman Dışişleri Bakanı *Joschka Fischer*'in bu girişimi, NATO'nun Orta Doğu'da istikrarın sağlanmasına ortak olduğu bir “Avrupa-Amerikan” girişimi olarak tanımlaması herkesi şaşırttı. Bu ise iki adımdan ibarettir. **Birincisi:** Fas'tan Suriye'ye kadar genişleyen bölgeyi bir “Serbest Ticaret Bölgesi” haline getirmeyi amaçlamaktadır. Bu, tüm Akdeniz ülkelerini de kapsamaktadır. **İkincisi:** İran ve Afganistan'ın da dahil olduğu tüm Yakın ve Uzak Doğu bölgesine yönelik bir “Gelecek Bildirisi” koymak için çalışmaktadır. Fischer, bölgede demokrasi ile hukuk devleti kurma ve şiddetten vazgeçme ortak paydasında birleşen tüm partilere çağrıda bulundu. “*Totaliter ideoloji sahibi Yıkıcı Cihadî Terörizm'in yalnızca Batılı toplumlar için değil, bilakis ilk etapta Arap ve İslam dünyası için saçtığı tehlikeye*” dikkat çekip bu tehdidin “*sırf askerî üsluplarla*” değil bilakis “*buna karşı koyuşumuz kapsamlı olmalıdır*” diyerek işaret etti. Şunu da ekledi: “*Batı, tek başına bu 'Terörizme Karşı'nın yanıtını vermekte yetersizdir. Bunun için eğer bencil (sadece Batı olarak) bir tavır alırsak kendimizi ilk yenilgiyle karşılaşmış buluruz. Bunun yerine ortak çalışmaya yönelik ciddi bir öneriyi dile getirmek zorundayız.*”

Bu iki girişime dair detaylara geçmeden önce, önemli bir noktaya değinmemiz gerekir ki; Fischer tarafından dile getirilen Avrupa Girişimi, bir Amerikan-Avrupa girişimi olarak izhar edilmiş olabilir ama şayet Fischer'in el-Cezira kanalının “Özel Röportaj” programındaki konuşmasını incelersek, bu konu daha da

aydınlanmış olur. Girişiminin bir Avrupa Girişimi olduğunu orada şöyle söyledi: "...Eminim, Birleşik Devletler D8 Zirvesi'nde veya İstanbul'daki NATO Zirvesi'nde, girişimine ilişkin görüşleri ortaya atana kadar, görüşüm beyan edilmeyi beklememelidir. Fakat Avrupalılar olarak görüşlerimizi sergilemek için, Avrupa Dış Siyaset yüksek koordinatörü ***Javier Solana tarafından geliştirilmiş bir Avrupa Stratejisi'ne sahibiz ve bu Avrupa Komisyonu'na sunulmuştur. Bu stratejiyi teklife çevirmek istiyoruz. Üzerinde çalıştığımız şey budur."

"Peki bununla, iki gün sonra Powell tarafından ortaya atılan ve demokrasinin yayılması ve işbirliklerinin geliştirilmesi noktalarına da atıfta bulunan Amerikan fikirleri arasındaki fark nedir?" şeklindeki soruya verdiği cevapta ise şunları söyledi: "Üzerinde tartışılması gereken bazı noktaları dile getirmek istiyorum. **Birincisi:** Bir taraftan Arap-Yahudi çatışması konusunu kuşatmanın imkânsız olmadığını görüyoruz. Diğer taraftan Orta-Avrupa ortaklığı ve Barselona Bildirisi girişimlerimizden anladık ki, bu mücadele bizi zincirlememeli ve Barselona şartları ve Arapların yanı sıra Türkiye ve İsrail'in de dahil olduğu ortaklıklarımız gibi hareketimizi felce uğratmamalıdır. Bu yüzden bir yandan pozitif bir şekil içerisinde partilere bir katılım yolu bulmak ve diğer taraftan çatışmanın Orta Doğu'da bize egemen olmasına izin vermeksizin çatışmanın çözümüne katkıda bulunmak zorundayız. **İkincisi:** Orta-Avrupa ortaklığının bir parçası olan Suriye gibi ülkeler veya İran gibi bir ülke, bu iki ülke hakkında ciddi şekilde düşünmek zorundayız. Nitekim onların politikalarını bizim yönlendirdiğimiz şeklindeki eleştirilere rağmen bunlar bölgenin parçaları ve önemli aktörleridirler. Bu bir noktadır. **Üçüncüsü:** Ben gerçek bir ortaklık arzuluyorum. Kendileriyle konuştuğumuz birçok Arap dostlarımızın endişelerini anlıyorum. Son on yıldır var olan Batılı hegemonyanın girişimini kaldırmak zordur. Mesele bu hususta değildir. Mesele gerçek ortaklık meselesidir. Bölgenin muhtaç olduğu gelişme sürecini ancak gerçek bir ortaklık vasıtasıyla düzenleyebiliriz."

Bu iki açıklama, Fischer'in girişiminin kesinlikle Avrupaî olduğunu ve Amerika'nın bunda herhangi bir payı bulunmadığını ortaya koymak için yeterlidir. Hatta Amerikan girişimi, bu Avrupaî girişimleri boşa çıkarmak ve onunla rekabet etmek içindir. 27.02.2004 tarihli Es-Sefir gazetesinde Avrupalı diplomasi çevrelerinin bu bakışı şöyle dile getirildi: "Birleşik Devletler 'Büyük Orta Doğu' fikrini ortaya atar atmaz, Avrupalılardan Washington'ın bir çeşit daimî 'bağımlılık' empoze eden arzularından duyulan büyük endişeyi dile getiren birçok tepkiler hasil oldu. Hatırlanacağı gibi 'Yeni bir Orta Doğu' için işbirliği fikrini ilk ortaya atan Avrupa idi ve eski bir Fransız diplomatın işaret ettiği gibi Amerikan projesi hakkında söylenen ifadelerin birçoğu neredeyse olduğu gibi Avrupalıların sunumlarından alınmıştı. Özellikle ortaklık anlaşmaları, ilgili ülkelerdeki özgürlüklere ilişkin birçok temeli düzeltmişti. Bu bağlamda 'Yeni bir Orta Doğu' için işbirliği fikrini ilk ortaya atanların Avrupalılar olduğunu hatırlamak garip değildir. Bazıları, bu projenin tomurcuklarının, 9 yıl önce Barselona'daki ünlü işbirliği ve ortaklık anlaşmalarındaki bu girişimlerin özetlenmesinden önce birçok girişimden sonra şekillendiğini söylemektedirler. Alışkın oldukları üzere, bu standartta bir devletlerarası meseleyi öne sürdüklerinde, Avrupalı liderler bölünmüşler, kaos görüntüsü vermişler ve yeni Amerikan sunumu bağlamında ihtilafa düşmüşlerdir ki bu, terslemek veya karşı koymak yerine onlardan faydalanmak için Fransa-Almanya arasında Amerika'nın görüşlerini bir şekillendirme çabası olmuştur."

Bu ise, Amerikan projesinden tümüyle ayrı bir yaklaşım meydana çıkarmak için onlar önünde Avrupalı "Diplomasi Şeyhi" Javier Solana ile birlikte bazı Avrupalı yetkililerin 23 Şubat'ta Avrupalı Dışişleri Bakanlarının toplanmasını talep ederek yaptığı şeydir. Öyle ki Avrupa Birliği, bölgeye ilişkin herhangi bir girişimde bölge ülkelerinin bizzat gelmelerini gerektiren büyük bir motivasyonu vurgulayarak kendi kurumları ve üsluplarıyla çalışabilsin. Bu perspektiften Alman Dışişleri Bakanı Joschka Fischer tarafından Orta Doğu hakkında bir süre önce ortaya atılan fikirler, tamamen terslemek veya karşı koymak yerine faydalanmak amacıyla Amerika'nın görüşlerini şekillendirmek için Alman-Fransız ve belki İngiliz çabasının bir parçası olarak Fransız Dışişleri Bakanı Dominique de Villepin tarafından ifade edilenler gibidir. Amerikalılar olmadan hiçbir çözümün olmadığını bütünüyle farkında olan Avrupalılar, bir taraftan Amerika'nın görüşlerini sınırlandırmak istemekte ve malî destek ve 'bağımlılık' konusundaki rollerinin kısıtlanmasını kabul etmemektedirler. Bu meselede dikkatleri çeken şey, eski Fransız diplomatın ifadesine göre, Avrupalı diplomatların kendilerini Arap ülkelerinin yeniden şekillendirilmesinde takındıkları bu "negatif tarafsızlık"larına şaşırmış göstermeleridir. Arapların, Amerika ve Avrupa arasındaki örtük rekabette sembolik de olsa bir rol üstlenebilmelerinin sebebi budur. Aksi takdirde önümüzdeki bir zamanda dünyanın bölünmesi, onların hesaplarında olmazdı." [Es-Sefir gazetesinden]

Geçenlerde Orta Doğu'nun durumunun; İslamî ülkelerden dışarı atmak için ve ister askerî, ekonomik, siyasî veya isterse kültürel olsun bağımlılığından tamamen kurtulmak için halklar ile sömürgeci kâfir devletler arasında bir arena olmayan diğer İslamî memleketler için de geçerli olduğu daha açık hale geldi. Bir başka ifadeyle bu arena, sömürgeci kâfir devletlerin, bu topraklar üzerindeki hakimiyet ve otorite çekişmesi için bir arena oldu.

Aksi takdirde, Arap Birliği'nin reform projesine ilişkin olarak Riyad'dan döndükten sonra (Mısır devlet başkanı Husni) Mubarek'in şu sözü gibi tepkileri nasıl açıklayabilirdiniz: "Bu projede -duygusal olmayan-kurumsal sistemden başlayacak Arap çalışmasının gerekliliğini vurguluyoruz. Burada bütünleşen Arap

çalışması, herhangi bir siyasî tesadüfün etkisinde olmayacaktır. Proje, dış tehlikelere ilişkin ortak bir bakışın gerekliliği için bir tazyik oluşturur ki dışarıdan gelen sorunlara karşı koymada birleşik bir Arap tutumu sergilensin.” Ve şöyle dedi: “...Herhangi bir toplum veya bölge üzerine dışarıdan zorlama çözümlerin veya reformların olabirliğini hayâl eden aldanır. Çünkü milletler, kendileri üzerine fikirler empoze edenleri veya teslimiyet isteyenleri fitrî olarak reddederler.” Mubarek, değişik isimler altına Orta Doğu’da koşulların ıslah edilmesi veya yeniden değiştirilmesi denilen şeye ilişkin örnekler de verdi.

Açıktır ki Mubarek’in konuşması, ister Amerika’nın isterse başkalarının ajanı olsun Arap rejimlerinde şu anda var olan korku nedeniyle, bulanık suda balık avlanmak için mevcut durumdan faydalanmaya yönelik Avrupa’nın girişimlerine bir cevaptır. Mubarek’in “*Dışarıdan empoze edilen girişimlere karşı koymak için ortak bir Arap tavrı olmak zorundadır*” şeklindeki sözü reddedildi. Çünkü herkes bilmektedir ki, müdahale zaten vardır ve o ihanet kadehinden içe içe sarhoş olmuştur. Eğer o sözünde sadık ise, herhangi bir Avrupa müdahalesinin durdurulmasını açıkça isteseydi ya!

Yine şöyle dedi: “*Ortak Arap çalışması tesadüfî koşulların etkisinde kalmamalı ve duygusal olmamalıdır.*” Burada son zamanlarda Irak’ta meydana gelen şeye ve Saddam rejiminin devrilmesine açık bir atıf vardır. Amerika’nın bölgedeki projelerinin bilinir hale gelmesi, Amerikan ajanlarını ve onları memnun etmeye çalışanları bile korkutmaya başlatmıştır ki, bu korku onlardan bazılarına yeni sığınak arayışlarına itebilir. BM’nin bu ülkelerde gerçekleştirmeye çalıştığı şey de budur zaten. Bu girişimlerin esas çekirdeğine ve onların gerçekte taşıdıkları zehire gelince; şüphesiz ki bu, “**Terörizme Karşı Mücadele**” denilen şey çerçevesinde vukuu bulan olayların irdelenmesinden anlaşıldığı gibi köken itibariyle aslında “**İslam’a Karşı Savaş**”tır.

Detayları açıklanmamakla birlikte Amerika girişimi, 11 Eylül sonrasında ve Irak Savaşı’ndan önce Amerikalı siyasetçiler tarafından açığa vurulan hedeflerde özetlenebilir. Amerikan Başkanı’nın Ulusal Güvenlik Danışmanı Condolisa Rice’in, Washington’ın Irak Savaşı’nı kazanmak için yeterince kuvvet toplayacağı ve bu ülkenin yeniden imarından sonra tamamen kendisine vakfedeceğini açıklaması gibi. Bu, Birleşik Devletler’in bağımsız bir kuvvet olmak istediğine ve **İslam Dünyasında özgürlüğün ve demokrasinin yerleşmesi** için kendini adayacağına işaret etmektedir. 23.09.2002’de the Guardian gazetesi tarafından yayınlanan Birleşik Devletler’in (SSCB ile olan) soğuk savaşı sonrası jeo-stratejik ilkeler konulu aynı basın toplantısında Rice, Amerika’nın liberal değerleri olarak tanımladığı yeni mücadelenin **İslam sınırlarında durmaması gerektiğini** söyledi. Yine şöyle dedi: “**Desteklemek istediğimiz İslamî dünyada reform unsurları bulunmaktadır.**” Birleşik Devletler’in “misyonunu tek başına başaramayacağı” üzerinde durmakla birlikte, **Amerika’nın askerî yöndeki üstünlüğünün, gelişecek birtakım değerler için ortamı güvenli hale getirmenin sorumluluğunu yüklenmeyi zorunlu kıldığını** gördüğünü de söyledi.

Amerika’nın dünya üzerinde bir Amerikan İmparatorluğu oluşturmak için sömürgeci ve hakimiyetini yaymaya yönelik gayeleri yanında dünyaya Batı hadaratını aynı akıntı dahilinde yayma hedefi de söz konusudur. Çünkü Kapitalist değerlere karşı İslam’dan başka rakip yoktur. Kapitalizme meydan okuyan İslam’dan başka ideoloji yoktur. Batı hadaratına karşı tehlike oluşturan İslam Ümmeti’nden başka millet de yoktur. Amerika bunu idrak etmiş ve çabalarını bu yöne sevk etmiştir. Malını İslam ile ve değerleri ile savaşmak için sarf etmekte ve Batı hadaratının değerlerini İslam Ümmeti üzerine empoze etmeye çalışmaktadır. Allah ^[Subhanehu ve Te’alâ] şöyle buyurmaktadır:

Onlar, Allah’ın yolundan saptırmak ve onu eğip bükmek isteyen zalimlerdir. Onlar Ahireti de inkâr edenlerdir. ^[Arâf 45]

Şüphesiz ki inkâr edenler mallarını, (insanları) Allah’ın yolundan saptırmak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklardır. Ama sonunda bu, onlara hasret (yürek acısı) olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır. Kâfirlikte ısrar edenler ise cehenneme toplanacaklardır. ^[Enfal 36]

Avrupa’nın girişimine gelince; bu Amerika’nın girişiminden daha az tehlikeli değildir. Nitekim Amerika’nın hedefleri gibi birçok fikrî ve siyasî amaçlar taşımakta ve kamusal istila öngörmektedir. Bununla birlikte Avrupa bu alanda daha tecrübelidir. Çünkü fikrî istilası 200 yıldan fazla bir süre önce başlamıştı. Üstelik sektariyanizm (aşırı partizancılık), milliyetçilik ve vatancılık fikirlerini başlatan da odur. Böylece Osmanlı Hilafet Devleti’ni, kendi ajanlarını harekete geçirerek yerle bir etmeye ve İslamî devleti elli küsür devletçiğe parçalamaya muvaffak olabildi.

Bununla birlikte Avrupa’nın siyasî akıntıda etkin bir oyuncu olarak Orta Doğu’ya girme girişiminin emareleri belirgindir. Fischer’in sunduğu girişiminde beyan edilen dört konu şunlardır:

Birinci nokta: Şeffaflık ve istikrarın sağlanması için siyasî işbirliği ve güvenlik ortaklığı geliştirmek, bunun yanında tüm siyasî alanlarda, hukukta ve demokratik örgütlerde reform operasyonları gerçekleştirmek. Bu çerçevede farklı ülkeler için güvenlik ihtiyaçlarına ilişkin anlayışlar öne sürmek ve bu bağlamda NATO’ya bir rol verilmesini talep etmek.

İkinci nokta: Ekonomik ortaklık. Burada “2010 yılına kadar” Fas’tan Suriye’ye ulaşacak şekilde İsrail ve Filistin’e kadar bir “Serbest Ticaret Bölgesi” kurulması arzulanmaktadır. Yine siyasî ve ekonomik değişimi destekleyecek şekilde ekonomik ilerlemeye katkıda bulunulması ve geliştirilmesi istenmektedir.

Üçüncü nokta: Demokratik örgütleri ve Hukuk Devleti’ni geliştirmek için hukukî ve kültürel ortaklık. Bunun yanında özgür medya ve gelişmekte olan kültür ve eğitim. Ayrıca dinlerarası diyalog ve kültürel işbirliği.

Dördüncü nokta: Sivil topluma ve tüm sivil toplum kuruluşlarına (STK) fırsatlar tanımak ve Hukuk Devleti’nin korunmasına katılımlarını sağlamak.

Bu noktaların incelediğimizde şu sonuçlara ulaşmaktayız:

Birincisi: Avrupa, “ekonomik ortaklık ve ekonomik gelişme örtüsü altında yapılan ekonomik yardımlar” ile Orta Doğu’ya hakimiyet tesis etmede esasî bir faktör olarak ekonomik bağlantı kurmanın yanında “siyasî işbirliği ve güvenlik ortaklığı” ile Orta Doğu ülkelerine etkin “siyasî” bir varlık olarak girmek istemektedir.

İkincisi: Avrupa yine “hukukî ve kültürel ortaklık”, “kültür ve eğitim”, “dinlerarası diyalog ve kültürel işbirliği” ile fikrî ve kültürel olarak Orta Doğu’yu kendisine katmaya doğru ilerleyecektir. Bilmiyorum, acaba Fischer burada neden şöyle bir ifade kullandı: “*kültürel dikta ve kültürel komut*”? Herkes Avrupa’nın İslam’a ne kadar büyük bir düşmanlığa sahip olduğunu bilmektedir. Yine kendi kültürlerinden farklı herhangi bir kültürü ne kadar hor gördüklerini ve Doğru Din ve onun özgür öğretileri (!) diyerek alay ettiklerinden İslamî kültüre karşı ne kadar derin bir kin ve nefret beslediklerini herkes bilmektedir. Dinlerarası diyaloga gelince; bunun amacı Müslümanları dinlerinden saptırmaktır. Ta ki bir Müslüman ile bir yahudi veya bir nasara (christiyan) hatta bir budist veya hindu arasında herhangi bir farklılık veya ayırım kalmasın! Allah muhafaza!

Üçüncüsü: Avrupa Orta Doğu’ya girer girmez siyasî ve askerî ajanlarıyla yetinmeyecektir. Nitekim başka bir desteğe muhtaçtır ki bu fikrî ve kültürel ajanlardır. Dördüncü noktadan anlaşılan budur. Yani onları kendisine bağlayarak fikrî ve kültürel anlamda, Batılı dejenerasyonun yer edip yetiştirebileceği bir ortam hazırlamaya çalışacaktır.

Ey İnsanlara Gönderilmiş En Hayırlı Ümmet Olan İslam Ümmeti!

Hak ile Batıl arasındaki mücadele, güneş doğup battıkça ve gece-gündüz var oldukça bâki kalacaktır. Hak ancak İslam’dır ve Ondan başka Hak yoktur! Onun dışındaki her şey Batıldır ve Küfürdür. Nitekim Rasulullah [Sallallahu ‘Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmaktadır:

«

» *İslam yücedir ve Ona üstün gelecek yoktur!*

Kıyamet saati yaklaşmaktadır ve siz yaptıklarınızdan sorulacaksınız. İşte bugün küfür milletleri, her taraftan sizi kuşatarak üzerinize üşüşmüşlerdir:

«

» *Yemek tabaklarına üşüşen obur kimseler gibi, sizin üzerinize*

birbirlerini davet ederek üşüşeceklerdir. İşte ülkeniz bir asırdır olduğu gibi, kâfirler arasındaki hegemonya ve nüfuz rekabetine âdeta böyle sahne olmaktadır.

Artık ülkenizi; askerî, siyasî veya kültürel yönlerden def etmek suretiyle sömürgeci kâfirin pisliğinden kurtarmanın zamanı gelmedi mi? Allah ^[Subhanehu ve Te’alâ], nın emri gereğince sizleri tek bir İslam Ümmeti olarak tek bir Halife ve tek bir Ordu bünyesinde birleştirecek olan, İslam Risaleti’ni tüm insanlığa bir rahmet ve hidayet sancağı olarak taşıyacak olan, insanları kula kulluktan Allah’a kulluğa sevk edecek olan, tüm âlemi dinlerin ve beşeri ideolojilerin zulmünden İslam’ın adaletine teslim edecek olan, dünya hayatının karanlığından dünya ve ahiretin aydınlığına çıkaracak olan ve sizin devletiniz olan **Raşidi Hilafet Devleti**’nizi kurmanın zamanı halâ gelmedi mi? Yeni bir İslam dünyası ve yeni bir Orta Doğu elbette olacaktır. Fakat bu şüphesiz, Allah ^[Subhanehu ve Te’alâ], nın hükmünün yeryüzüne geri dönmesiyle, **Raşidi Hilafet Devleti**’nin devletlerarası sahnedeki birinci devlet mevkiisine yeniden kavuşmasıyla en kısa sürede olacaktır İnşâAllah.

Ta ki Rasulullah ^[Sallallahu ‘Aleyhi ve Sellem], in

sancağı yükselecek, tüm Orta Doğu

beldeleri üzerinde, hatta bütün İslam toprakları üzerinde dalgalanacak ve işte o gün hakiki ve doğru yenilenme gerçekleşecektir.

De ki:

(Yapacağınızı) yapın! Muhakkak ki yaptıklarınızı Allah da Rasulü de mu'minler de görecektir. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir. ^[Tevbe 105]